

gerne tage denne Sag op til Overvejelse og til sin Tid fremsætte Lovforslag derom.

Carl Sørensen: Jeg vil gerne give min Tilslutning til den højtærede Ministers Udtalelse om det rigtige i at tage Spørgsmaalet om en Ændring i Kapitelstaksterne Fastsættelse for Fremtiden under Overvejelse, men jeg har begæret Ordet i Anledning af en Udtalelse af den højtærede Landbrugsminister om, at Forholdet hidtil har været det, at det var Yderne og Nyderne, der har været bestemmende ved Prisernes Fastsættelse. Det er rigtigt, men jeg vil gøre opmærksom paa, at dette Forhold først indtraadte ved Lov af 16. Februar 1866. Jeg har nemlig undersøgt Forholdet i Anledning af Behandlingen af Lovforslagene om Kapitelstakster. For den tidligere Tids Vedkommende indeholdes Hovedbestemmelsen om Ansættelse af Kapitelstaksterne i en kongelig Resolution af 30. Maj 1812 og Rentekammerskrivelse af 20. Maj 1812. Fra Aaret 1600, da vi fik den første Kapitelstakst fastsat her i Landet, til 1866 var det Stiftamtmanden i Forbindelse med Amtmændene og Biskoppen, der i Forening med Sognepræsten fastsatte de Priser, der laa til Grund for Kapitelstaksterne, og det var først ved Loven af 16. Februar 1866, at Kommunalbestyrelserne, Sogneraadene paa Landet blev medbestemmende ved Ansættelsen af Priserne. Fra 1866 og senere er det blevet ikke en dobbelt, men en 3-dobbelt Indberetning, der er lagt til Grund ved Kapitelstaksterne Fastsættelse. Nu er Forholdet ganske sikkert det, at Præsterne ikke er i den Grad interesserede i Kapitelstaksterne som hidtil, men jeg nævner det for at gøre opmærksom paa, at nu er ogsaa Yderne medbestemmende ved Prisernes Fastsættelse i Modsætning til i tidligere Tid, da det netop var Nyderne, der alene bestemte Prisen. Vi har i de Aar, der er gaaet, haft det Særsyn, at det var let at se, hvem der var Ydere, og hvem der var Nydere, idet der i Regelen har været Forskel i Angivelse af Priserne fra Nyderne og Yderne. Jeg tror altsaa ogsaa, det vilde være rigtigst at tage det Spørgsmaal op til Overvejelse, hvorledes Priserne skal fastsættes i Fremtiden.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Carl Sørensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Forespørgsel til Landbrugsministeren af H. C. Hansen m. fl. angaaende den af Landbrugsministeriet hævdede Fortolkning af Ordene „fast Tjenesteforhold“ i § 28 i Lov Nr. 373 af 30. Juni 1919 om Fæstegodsets Overgang til Selveje og om Brug af Huse paa Landet.

(Forespørgselen findes i Tidenden Sp. 2564).

Ordføreren for Forespørgerne (H. C. Hansen): Naar vi har tilladt os at stille denne Forespørgsel til den højtærede Landbrugsminister, er Grunden den, at der er opstaaet en forskellig Opfattelse af § 28 i Lov Nr. 373 af 30. Juni 1919. Det drejer sig om Forstaaelsen af Begrebet „fast Tjenesteforhold“, og Forskellen i Opfattelsen vil i meget høj Grad influere paa, hvor stort et Antal Lejehusmænd der kommer ind under Loven. De Sager, som de tre Kommissioner, der i Henhold til Loven er nedsatte henholdsvis for Jylland, Fyn og Sjælland samt Lolland-Falster, har haft at gøre med, har vist sig i meget høj Grad at berøres af Forstaaelsen af denne Paragraf. Jeg vil gerne have Lov til at oplæse Paragraffen: „Foranstaaende Bestemmelser kommer ikkun til Anvendelse paa Huse paa Landet, som anvendes til Husmandsbrug. Andre Huse paa Landet, Villaer og lignende Bygninger, til hvilke der hører Jord, samt Huse i Handelspladserne og paa Steder, hvor en købstadlignende Bebyggelse har fundet Sted, falder udenfor Lovens Regler. Loven kommer ikke til Anvendelse paa vederlagsfri Brugsforhold og ej heller paa Huse, der er overladte til Brug for Personer, der staar i fast Tjenesteforhold til